

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
BROGEANОрганъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година 300 лей
За 6 месеца 160

БЪЛГАРИ ОТЪ ДОБРУДЖА, БЪДТЕ ВНЕ СЪДИИТЪ!

Стотици бедни добруджански селяни биятъ до Букурещъ, призовани отъ една шайка даатели и агентъ-провокатори. Други стотици арестувани, разкарвани и изтезавани, заради нитъ демонски похвати на сжщата банда.

Когато толкова бедни дебнатъ нашиятъ отру- народъ, когато неговото гражданско, поли- еско и стопанско сжществуване е застраше- шепавулгарни продажници се осмѣляватъ да устройватъ зловещи зрелища съ него, под- рляйки го въ арената на своитъ сатанински вати и комбинации, като му подготвятъ тежки нинии.

Никакъвъ иделизъмъ, никакво чувство за аведливостъ и свобода, а жалки нагласявания грубъ материаленъ характеръ ржководятъ тия огледни орждия на една чужда намъ, на една черна кауза, напомняща тъмната епоха на ца- ма и дѣлата на Азевци.

Призоваваме будния българинъ отъ нашитъ а да бжде сждията на тия блудствуващи съ сжжпото намъ: желанието и възможността плазимъ завещани отъ дѣди и прадѣди свид- намъ идеали, земя и тѣй скѣтно събиранъ и- тѣ.

Добруджанскитъ българи нѣматъ нищо общо съ агентъ-провокаторитъ

Поради поставянето на знаменца и залавя- край с. Армутлий на Недѣлчо Хр. Не- чевъ бѣха арестувани с. Армутлий надъ 30 ели. Отъ тѣхъ бѣха за- явани само трима: Иванъ олаевъ, бакалинъ въ то. Колю Диневъ и тодинъ К. Василевъ. ярия е билъ обвиненъ, приютитъ Недѣлчева, же последния при за- неето му миришелъ на ромъ, което показвало, се измилъ съ парфюми- сапунъ, какъвто мо- да има само бака-

ледъ щателно разслед- доказало се, че тази състоятелна ипотеза не оваря на действително- а и Николаевъ е билъ ободенъ.

Другитъ двама сж биле о обвинени, че сж да- подслонъ на Недѣлчева. а обвинение се обосла- на показанията на нъ турчинъ отъ с. Па- жинъ, който заявилъ на а жаритъ, че малко пре- да бжде раненъ Н. Хр. дѣлчевъ е разговарялъ торнитъ двама селяни. ъ следствието се е у- новило, че действително невъ, 28 год. и Г. Васи- невъ, 17 год., сж се срещ-

нали край с. Армутлий съ заловения индивидъ, но то- ва е станало съвсемъ слу- чайно. Когато Диневъ е из- прасалъ сродника си Ва- силевъ за близкото с. Ер- жий, отъ кждето е билъ по- следния, Недѣлчевъ ги е спрѣлъ и питалъ за пжтя.

Въ жандармерийския постъ невиннитъ младежи сж биле жестоко изтезавани.

Вчера тѣ бѣха пуснати на свобода, не доказвайки се ни една улика на винов- ностъ.

Тайната хидра за до- бруджанци

Още не отминали бо- лезненитъ последствия отъ случката край с. Ар- мутлий друго зло врѣхле- тѣ добруджанци.

Десятки българи отъ почти всѣко село сж при- зовани въ Букурещъ, ка- то свидетели на подсж- димия предъ столичния Воененъ сждъ Димитъръ Ганевъ Върбановъ.

Кой е Дим. Г. Върба- новъ

Роденъ е въ с. Градецъ [България]. Родителитъ му сж имали овчарска къшла въ с. Хашладжакъой, кали- акренски окръгъ, но сж се

изселили още презъ 1918 г. въ Градецъ. Димитъръ Върбановъ е училъ въ Вар- на и Сливенъ. Следъ за- вършване на гимназията става учителъ въ селата Сунгуларе и Ново село. По- ради противодържавна про- паганда бива уволненъ, следъ което отива въ Со- фия и постъпва въ голѣмъ магазинъ, като чиновникъ.

Нѣколко години Д. Вър- бановъ е водилъ приличенъ животъ, докато се запо- зналъ съ богато платенитъ агентъ - провокатори Пла- менъ, Дѣдото и др. про- възгласили се за водачи на „добруджанската“ револю- ционна организация („Д. Р. О.“), които успѣватъ да го вплетатъ въ мрежитъ на своитъ агентъ-провокатор- ски похвати.

И отъ тогазъ блудниятъ синъ на гордия котленски ски Балканъ се отдава на жалка нелегална дейностъ. Между другото той се о- женва за добруджанката Славка Петрова и има де- те — момиченце.

Въ Базарджикъ агентъ- провокатора има братъ — Върбанъ, който бѣше на нѣколко пжти виканъ отъ полицейскитъ власти. Г-нъ Върбанъ Ганевъ съ види- ма отврата говори за бра- та си, тръгналъ по гнжсни- тѣ пжтища на продажни- чеството и предателствува- нето къмъ цѣлъ народъ.

Бидейки отблизко преслед- ванъ отъ полициитъ на България и Ромъния Дим. Г. Върбановъ бѣше аресту- ванъ миналата година въ Букурещъ, вървейки всрѣдъ една група отъ терористи по улицата.

Продажничеството и лудоринитъ скѣпо пла- тени отъ народа

И днесъ стотици добруджан- ски българи сж принудени да биятъ пжтъ до Букурещъ, да харчатъ и губятъ време повече отъ седмица, а като се завър- натъ да иматъ тѣй пагубната репутация на „болшевици“. До- ри отъ сега, когато шефове- тѣ на жандармерийскитъ постове сж имъ връжвали призовкитъ, сж имъ казвали: „Идете да подѣлите палата на на- шия кралъ, ще ви се пад- не по една тухла, па ела- те тука съ нея!“

Малко безгрижие!

Въ „Сплендидъ“ — Дантеви- ятъ Адъ, въ „Модернъ“ — вой- ната въ Кюрдистанъ.

Какво характерно съвпаде- ние на прожектиранитъ филми съ нашата тжжна действител- ностъ и каква горчива исти- на!..

Въ Япония е избухнала ре- волюция.

Добре, че сега е избухнала презъ зимата — тъкмо сега, ко- тато на нашитъ политикани по кафенетата имъ омръзна да разправятъ за Абисиния. Сега темата на разговора ще се измѣни. Ще бистримъ пакъ „източния въпросъ“, хемъ да- лечиния.

Нашата, тя е наредъ, нали?

Кой е данъ адреситъ на тия бедни, прости хора, които до- ри не сж чували за Дим. Га- невъ Върбановъ и съ каква цель?

Ето, това ще поясниме ние. Между частъ и нашитъ села се промъкватъ жалки агентъ- провокатори, продали и съвестъ, и народно чувство за нѣколко сребърника, за чинто оправда- ние вършатъ пагубни дѣла, ре- зултатитъ на които изпитватъ тѣй горчиво невиннитъ добруд- жански селяни.

Тия тъмни герои, сложили се въ служба на тайнитъ тар- тори вънъ отъ родината ни, които образуватъ шайката, на- речена Д.Р.О. нѣматъ доблестъта и куража да отидатъ от- крыто предъ народа и изложатъ доблестно предъ него своитъ идеи, защото не сж вдѣхнове- ни отъ никакъвъ идеалъ, а сж чисто и просто хитреци и пѣз- лювци, които сж успѣли да се наредятъ хубаво и удобно въ града, отъ кждето отъ време на време залавятъ по нѣкоя наив- на жертва отъ селата, безжалъ обричайки я на страдания, чер- на бжднина и често смъртъ.

Но тази банда отъ агентъ- провокатори не се спира предъ нищо, за да запази собствената си кожа. И когато нѣкои отъ нейнитъ наивни жертви се окопити и реши да се отърве отъ злокобнитъ й мрежи, тя невѣзмутимо произнася дори смъртна присжда.

ПРЕЗЪ ЕДНА ТЪМНА НОЩЪ...

Преди нѣколко годи- ни „областния секретаръ“ на Д.Р.О. Ив. Ди- митровъ жителъ отъ с. Касапий, разбралъ на каква гнусна кауза слу- жи, решилъ да се от- каже отъ „новѣренитъ му обязанности“.

Но сжжпо заплатитъ за това си решение.

Презъ една тѣм на нощъ Димитровъ бива

примаменъ вънъ отъ дома си, извлеченъ на полето и съ небивала хищностъ убитъ съ мо- тики и лопати.

Предателскитъ пох- вати

А сега да се повърнемъ на въпроса: защо сж посо- чени за свидетели толкова добруджанци?

Сжжпо платенитъ агенти на провокаторската Д.Р.О. за да оправдаятъ грамад- нитъ суми, които получа- ватъ, сж намѣрили разглеж- даното въ Букурещъ горе- посочено дѣло за най-удоб- ния поводъ.

Ще домъкнатъ стотици бедни хора въ столицата, ще се дигне шумъ, че сж направили голѣма ра- бота въ Добруджа, а на- ли и полицията имъ по- мага въ това отношение: жандармерийскитъ ше- фове сж заплашвали бед- нитъ наши селяни, че ако не отидатъ въ Букурещъ ще платятъ глоба най-малко 2000 лей, а и ще има и по-страш- но: отъ постъ на постъ пешкомъ за 20 дена ще ги закаратъ въ столицата. Ето какъ пѣкленото дѣ- ло на предателитъ ще успѣе напълно!

ДѣЛОТО ОТЛОЖЕНО

БУКУРЕЩЪ (по телефона) Вчера започна разглеждането на дѣлото на антифашиститъ, между които е и Дим. Г. Върбановъ. Доведени сж хиляди „свидете- ли“ между които стотици бъл- гари отъ Добруджа.

Имаше манифестации съ пла- карди. Голѣма група изрази симпатията си предъ редак- цията на в-къ „Адевърулъ“. На- ционалиститъ организираха кон- тра-манифестация.

Следъ пладне сжда отложи разглеждането на дѣлото.

Тази вечеръ добруджанци се завръщатъ обратно. Тѣ недоу- мѣватъ защо сж викани,

Ролята на ромънските

градове през епохата на българското възраждане

9

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Съ отстраняването на Каравелова от революционното дѣло, Хр. Ботевъ изпква като нейнъ водачъ. На 8 декемврий 1874 г., Ботевъ издава първиятъ брой на в-къ „Знаме“, органъ на революцията. Въ Букурещъ Ботевъ е развилъ усиленая дейность, посвѣтява изцѣло живота си на родината и всичко това взема върхъ съ епопеята на Радецки.

Наредъ съ революционния животъ, Букурещъ продължавалъ да бѣде фаръ на българската култура. Покрай училището „Христо Ботевъ“ и църквата, българитѣ сж имали благотворителни дружества, както и читалище „Братска Любовъ“. Подъ инициативата на Каравеловъ се учредява „Дружество за разпространение полезни знания“, съ уставъ отпечатанъ въ 1872 г. на български и френски езици.

Въ Букурещъ, споредъ една наша статистика сж издадени: 19 вестника, 8 разни списания и 166 книги отъ най-разнообразенъ характеръ. Първата печатана българска книга излиза въ Букурещъ презъ м. августъ 1825 г. Това е „Букваръ для поучения юношества“. Втората е „Новий Заветъ“, преводъ на „канцелариста“ Петъръ Сапуновъ, издадена въ 1828 г.

За българската публицистика гр. Букурещъ е сжщо отъ особено значение, тъй като първиятъ български ежедневникъ „Сѣкидневний Новинарь“ е изда-

денъ тукъ на 6 априлъ 1877 год.

Въ букурешкитѣ училища, презъ XIX-я вѣкъ, получили висше образование мнозина българи, които отпосле сж се посвѣтили за културното издигане на съплеменитѣ си.

Нека още споменемъ, че ревностниятъ последователъ на Отецъ Паисий, врачанскиятъ епископъ Софроний, е дошълъ въ Букурещъ презъ 1803 г., бидейки радушно приетъ отъ Мунтенскиятъ митрополитъ. Епископъ Софроний, престоява известно време и въ близкия до Букурещъ манастиръ Снаговъ. Както се знае, той свършва въ столицата на обетованата земя Влахия, своятъ трудъ „Недѣльникъ“, издаденъ презъ 1806 г. Това е първата книга която поставя начало на новобългарската печатна книжнина.

Окржгъ Илфовъ, както и цѣлата околностъ на Букурещъ е била тогава претълнена отъ български преселници. Голѣма частъ отъ тѣхъ, минали вече нѣколко поколения, по силата на обстоятелствата сж се претопили и ромънизирани.

Въ Букурещъ, най-вече около двадесетитѣ години на 19-тия вѣкъ, е имало силна колония отъ габровци, които сж представлявали компактна маса. Тѣ сж се занимавали предимно съ кожухарство. Цѣлъ кварталъ е билъ населенъ изключително отъ тѣхъ, като сж имали и свой ханъ—Габровени. И въ днешно вре-

КАКЪ ЩЕ РЕАГИРА

Италия, ако се наложи петролната санкция

Парижъ. — Насоката на италианската политика обезпокоява „Пти Журналъ“, въ който г. Жанъ Тетъ пише:

— Въ Римъ се носятъ сериозни слухове, че италианското правителство било уведомено, че Лондонъ билъ благосклоненъ за разширяването на санкциитѣ върху петрола. Убеденъ, съ право или не, въ сериозния характеръ на тѣзи съобщения, Римъ решилъ да отговори незабавно по дипломатически пѣтъ, ако тая евентуалностъ бжде осъществена чрезъ едни мѣрки влошаващи европейската натегнатостъ. — Касаело се за денонсиране спогодбата отъ 10 януарий 1935 год. между Лавалъ и Мусолини.

ЦАРЬ ФЕРДИНАНДЪ НА 75 ГОДИНИ

София — Бившиятъ царъ Фердинандъ ще празнува на 26 т. м. 75-ия си рожденъ день. За разлика отъ други години, както ни се съобщава отъ добре осведоменъ източникъ, бившиятъ царъ ще чествува рождения си день въ интименъ кръжъ извънъ Кобургъ.

ме сжществува хотелъ Gabroveni, а квартала се е нахождалъ тамъ кждето е сега едноименната улица Габровени. Когато презъ м. май 1821 г. избухва революционното движение на Тудоръ Владимиреску противъ фанариотитѣ, габровцитѣ, работници кожухари, образували въоръжени отряди и минаватъ къмъ страната на ромънскитѣ възстаници.

ОБЩНСКИ РАБОТИ

Намаление на общински данѣци

Гражданството прие съ особено задоволство вестта за решението на общинския съветъ, споредъ което общинскитѣ недобори, дължими до 1 априлъ до 1934 г. се намаляватъ съ 60 на сто, ако бждатъ изплатени до 1 мартъ т. г., съ изключение на наемитѣ и на заежитѣ мѣста.

Горната мѣрка се дължи на обстоятелството, че приблизително 80 на сто отъ общинскитѣ данѣци сж били събрани. Това говори, че базарджишкитѣ граждани, въпрѣки голѣмата криза и голѣмитѣ данѣчни облагания, сж редовни данѣкоплатци, фактъ който за лишенъ пѣтъ подчертава, че изключителнитѣ финансови мѣрки и „престаранието“

на бирницитѣ и агентницитѣ се явяватъ лишни.

Относно новитѣ въ града, съветътъ ставилъ една програмъ редъ която трѣбва изкаратъ презъ настояща следнитѣ месеци: редица улици, не, тротуари, изземъ постройка на житно тѣще, едно ново основно училище № 4, азъ станица, привършва спорното игрище, торъ и нови капти на водитѣ отъ Алмалъ.

Безспорно, настояща общински съветъ, на съ кмета г. Диомеде песку даде доволно за благоустройството града.

Д-ръ Д. МИЛЕВЪ — ХИРУРГЪ —

Досегашенъ началникъ на Хирургическото дѣление при Варненската Държавна Болница
СЕ УСТАНОВИ НА ЧАСТНА ПРАКТИКА ВЪ гр. ВАРНА
ПРИЕМА И ОПЕРИРА ВСѢКИ ДНЕВНО
ул. „Съборна“ № 22—Варна

ST. H. SEPTVILLE

КОНДУКТОРЪ — АРХИТЕКТЪ

— Силистра —

Признавъ отъ Академията по Архитектура и отъ Министерството на просвѣтата—Букурещъ
Изработва добросъвестно и при най-изисни цѣна
планове и девизи за постройки, пристройки, прообразования и пр. въ рамкитѣ на закона за благоустройството.

ХР. П. КАПИТАНОВЪ.

П. СТАНЧЙОВЪ—ЧЕРНА

44. ЮНОШЕСТВО

Но за първи пѣтъ извънредно осезателно почувствалъ бездната отдѣляща го отъ околния свѣтъ следствие на българския му произходъ при едни конкурсни изпити за придобиването на една стипендия, устроени отъ д-вото „Тинеримия романа“ [Ромънска младежъ]. Въпрѣки, че явно излѣзълъ отъ всички състезаващи се ученици прѣвъ, въпрѣки че, когато декламиралъ публиката нему най-много ржкоплекскала отъ възхищение, комисията отсждила пристрастно и дала наградата на единакъ другъ ученикъ, много по-посрѣдственъ и по-слабъ

по уснѣхъ, но който ималъ липсващото му нему качество — билъ ромънѣцъ.

Следъ тая печална случка, билъ повиканъ отъ единствения обичащъ и разбиращъ го учителъ — г-нъ Мунтяну-Рѣмникъ, който го насърчилъ и го успокоилъ и му казалъ, че въ сжщностъ нему се надала наградата и че само извънъ школки подбуди сж подтикнали комисията пристрастно да отсжди.

Отъ признанията на съученика и приятеля му П. Букуръ узнаваме, че Панайотъ Станчйовъ често посещавалъ български фамилии и съученици

българи, въ чиято срѣла се говорѣло извънредно много български езикъ.

Градъ Браила, както днесъ и тогава [1893 — 1900 г.] е билъ единъ значителенъ български центъръ, съ нѣколко хиляди жители българи, повечето видни и заможни търговци, родолюбиви и жертващи значителни парични суми за подържане на народностния си духъ и съзнание.

При разследванията, които предприехъ за написването на настоящата книга, посетихъ и Браила, гдето бѣхъ изненаданъ отъ внушителнитѣ сгради на българската черква и училище, построени въ центъра на града, въ най-богатия и най-гъсто населения търговски кварталъ; българското културно общество, което издържа черквата и българското училище има въ своя собственостъ множество недвижими имоти, подарени отъ заможни българи браилчани

въ разни времена, чийто доходи служатъ за културни цели.

Отъ разследванията, направени отъ г-нъ Н. Червенковъ, директоръ на браилското българско училище, П. Черна е билъ добре познатъ срѣдъ българскитѣ срѣди, които често посещавалъ; ималъ сжщо много другари българи следващи въ браилската гимназия.

Въ Браила, едва 15 години следъ освобождението на България още витае съ неспокойния духъ на българскитѣ родолюбци, книжовници и революционери.

Заселването на Браила съ българи и превръщането му въ български културенъ и революционенъ центъръ започва следъ Одринския миръ [1828 — 1829 г.]

Въ 1841 г. Георги Раковски е тукъ учителъ. За организираната издрѣжка на българското училище въ 1858 г. се съставя българско обще-

ство, което въ 1863 г. издѣла признаването му официално отъ ромънското министерство на просвѣтата; сжщата година се появява първия български списание въ Ромъния — „Българска пчела“. Въ 1866 г. Д. Войниковъ основава и води съ голѣмъ успѣхъ, гарската театрална група. 1869 г. вече сжществува чутото „Българско книжид-во“, което въ началото 1870 г. започва издаването „Периодическо списание“ следъ освобождението българското книжовно д-во се връща въ Българска академия съ седалище въ София.

Въ Браила се появява Ботевъ, като въ 1871 г. издава в-къ „Дума на българитѣ емигранти“.

Както презъ 1828—1878 тѣй и следъ освобождението особено презъ времето, то е уелъ П. Черна [1893—1900 г.], така и днесъ въ

новната политика,
всѣдневно върви къмъ
низя. Всяки часъ
и носи все нови из
Мирнитѣ дѣговори
тъ пактове, като
почнаха да губятъ
значение. Затова и
мнозинство начена
воя частна мал-
на политика. На-
противъ на исто-
плена на градове,
области, затвори-
малцинствени учи-
промяна се име-
на малцинствата,
се въ затворитѣ
ствени водители и
невинни хора отъ
ственъ произходъ.
була мнозинства-

Отъ Римъ съобщаватъ, че отъ настоящата парламентарна сесия, която се открива на 9 мартъ, 55 депутати ще отсъствуватъ, понеже сж заминали на бойното поле.

Извънъ че е занимавалъ
слабия по успѣхъ синъ на
„кръстника“ си, занимание
което продължило до завър-
шването на гимназията, но
лично той въ къщи и мага-
зина на *Николополъ* извър-
швалъ редовно текущи рабо-
ти; тъй сжщо и баша му,
всѣкога когато протектора

Революцията не била посочена против императора. Чрез нея младите офицери, на брой около 60 души, искали да обявят диктатура, тъй като те не искали да търпят повече корупцията на водителите, които работили против „националния ред“.

Деспина, по мъжъ Ченко
Парашикевова, отъ ранина о-
стана вдовица съ три деца,
е жива и днесъ въ село Чер-

Унгарската партия е изпратила единъ енергиченъ протестъ въ Букурещъ.

Въ столичните журна-
листически кръгове, оба-
че, преобладава мнение-
то, че поне цензурата ще
се премахне.

Желающитѣ да се отне-
сатъ въ редакцията.

освещъ няколко хигиенизирани организирани българското културно общество, което издържа църковна служба, но и много българска интелигенция, доктори, инженери, които нито отъ България, нито отъ народността не е отказала.

В П. Черна се е движилъ между българскитъ сръбскитъ дружилъ съ българскитъ сръбскитъ сдружения въ браилската църква. Той е посещавалъ църквата, която до 1912 г. се помещава въ сградата на църквата, служеща и за театрална, включително за българска и затова именно, изненадата на другите сръбски и горчевината на нѣкои учители, че тоя обществъ и талантливъ българинъ и съ българинъ, за него, следствие на браилската сръбска дружба, въ която се движилъ въ Браила,

Сѣдалъ на трапеза заедно съ семейството на *Николополъ*, тя имъ слугувала, което най-много го смущавало и нервирало. Най-внимателна съ *Панайота* била *Зинка*, кржстницата му, която и скришомъ му давала пари за училищни потреби и книги; била много добра и благородна душа и най-много се радвала за успѣхитъ на брата ѝ; *Николополъ* билъ постоянно заетъ и пжтувалъ въ интереса на работата си.

ската черква и после ме раз-
веждаше изъ града; купуваше
ми сладки, бѣше много внима-
теленъ и много ме обичаше.
И горчиво плаче клетата сес-
тра за преждевременната смъртъ
на своя талантливъ братъ.

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ

41

Пръв български учител е билъ Даскалъ Тодоръ родомъ отъ Правдийско, с. Тестеджи и е билъ ученикъ на калипетренското училище, което на времето билъ истински разсадникъ на просвѣта и култура за българското и ромънско население отъ цѣлата околностъ.

Съ започването на войната Даскалъ Тодоръ, известенъ още подъ името *куция даскалъ*, защото накуцвалъ съ една си кракъ, билъ принуденъ да напусне града и да избѣга при рускитѣ войски, за да се спаси отъ отмижението на турцитѣ, предъ които билъ наклеветенъ отъ гърци, че бунтува раята.

Съ изгарянето на Волната презъ 1854 г., изгорено било българското училище.

Въ сжщото т о в а време, 1852 г. за учителъ въ Силистра билъ условенъ известния борецъ въ духовното ни възраждане С. Филаретовъ. Но поради гръцки интриги той напусналъ Силистра и българитѣ останали пакъ само съ училището въ Волната.

Следъ изгарянето на Волната, всички българи отъ тоя кварталъ се заселили за винаги въ Силистра и съ това увеличили значително броя на българското население въ града. Следъ свършването на Кримската война тѣ започнали да се проявяватъ на културно-просвѣтна почва по-упорито и по-смѣло.

Следъ дълги борби между българи и гърци, най-после българитѣ успѣли да издействуватъ разрешение да си откриятъ училище въ 1856 г. — следъ едно прекъсване отъ 4 години. Това училище било отворено въ една отъ килиитѣ при черквата, но следъ 6 месеца било премѣстено въ специално построено здание.

Пакъ споредъ Илия Р. Блъсковъ, пръвъ български учи-

тель въ Силистра билъ пакъ нѣкой си Тодоръ [Тодю]. Но споредъ споменитѣ на стари жители и ученици на това училище можахъ да установя, че първия български учител е билъ Хр. Т. Шипековъ, българинъ родомъ отъ Котелъ, дошелъ въ Силистра въ 1856 г. и се условилъ за учителъ. Учителствувалъ до 1858 г.

Презъ 1858 г. за български учителъ въ Силистра дошелъ Таки Кулевъ родомъ отъ гр. Русе. Следъ Т. Кулевъ за учителъ въ Силистра дошелъ Панайотъ Х. Добревъ, родомъ отъ гр. Котелъ учителствувалъ тукъ до 1862 г. Въ 1862 г. за български учителъ билъ условенъ Т. Икономовъ родомъ отъ Котелъ, който учителствувалъ до 1869 г., а до 1864 г. учителствувалъ заедно съ Миланъ Кънчевъ, който създалъ и организиралъ класното училище въ Силистра.

Следъ М. Кънчевъ за учителъ въ Силистра билъ условенъ известния български дѣецъ и труженикъ по народното възраждане Т. Пъевъ родомъ отъ Етрополе. Въ Силистра е работилъ заедно съ В. Икономовъ, братъ на П. Икономовъ до 1866 г.

Презъ 1869 г. за български учителъ въ Силистра билъ условенъ Т. Янковъ родомъ отъ Сопотъ. Съ откриването на българското училище тая година се записали повече отъ 200 ученици. Янко Тодоровъ вижда, че не ще има възможностъ да ги обучава самъ, та писалъ на Хр. Г. Дановъ да му изпрати единъ учителъ за класното училище и една учителка за момичетата. За учителъ билъ изпратенъ Антонъ Кисяковъ, а за учителка монахинята Евлампия С. Викилева, която е първата българска учителка въ Силистра и която слага основитѣ на българското девическо училище въ тоя градъ.

ВЪСТЪ

— Презъ идната седмица в. „Добруджански гласъ“ ще изнесе резултата отъ анкетата, предприета между видни ромънски и български общественници по въпроса за „измѣнението на чл. 18 отъ Закона за организацията на Нова Добруджа“.

— Положението на заложенія край Армутлий Нед. Хр. Недѣлчевъ отива къмъ подобрене. Той е раненъ въ врата, гърдитѣ

и една кракъ (тукъ по-тежко)

Недѣлчевъ продължава да не дава никакви отговори при всѣки опитъ на разпитъ. До сега е установено, че той не е ношувалъ у мѣстнитѣ жители, а преспалъ въ кариеритѣ край село Армутлий.

— Прегледа на всички младежи, родени презъ 1915 год., които подлежатъ на наборъ 1937 г. ще започне отъ 1 мартъ т. г. и ще трае до 15 май, съ пре-

късване между 31 мартъ и 15 априлъ.

Всички заинтересовани да се отнесатъ до жандармерийскитѣ постове или да следятъ специалнитѣ разгласи за деня, въ който подлежатъ на прегледъ.

Сжщитѣ дати се отнасятъ и за младежитѣ, които следва да отбиятъ краткосрочна военна повинностъ (терменъ редусъ).

— Младежитѣ, които сж родени презъ 1914 г. и подлежатъ на наборъ презъ 1936 год. ще започнатъ да бждатъ събирани отъ 1 априлъ 1936 г.

— Получихме хубаво писмо отъ единъ отъ бившитѣ редактори на органа на бесарабскитѣ българи „Нашиятъ гласъ“ и организаторъ на паметния конгресъ на бесарабци презъ 1930 г.

Нашия сънародникъ ни описва тежкото положение на братята ни отъ Южна Бесарабия е пита: „нѣма ли единъ центъръ на организирани българи, къмъ който да се обърне за упътване и... подкрепа“. Уви, нѣма!...

— Въ индустриалния кварталъ извършенитѣ кражби и чести опити за обири, държатъ гражданитѣ въ постояненъ страхъ и тревога. Въ едно кратко време бѣ задигната касата на търговеца Стефанъ Кировъ, опитаха да обератъ търговеца Георги Груевъ и се извършиха редица други кражби и обири. Тукъ дори сж ставали престрелки между пазачитѣ на „Нощната стража“ и крадцитѣ.

Ето защо, желанието на гражданитѣ отъ този кварталъ е да се засили полицейския надзоръ, за да се гарантира имота на гражданитѣ.

— Ценитѣ на зърненихъ храни днесъ въ мѣстното житно тържище сж неизмѣнни.

— Съобщаватъ ни отъ Констанца, че общински-

ятъ съветъ е решилъ да създаде единъ антирабически институтъ въ градъ Констанца, който да бжде готовъ още презъ тази година.

Нуждата отъ единъ такъвъ институтъ бѣ отъ крайна необходимостъ за нашата провинция, тъй като особено презъ последното време случаетъ отъ ухапвания на бѣсни кучетата много зачестиха.

— На всички, но, че танцътъ нитѣ отъ Държавна се разиграва само въ Бугтъй че побърза набавите щастлив за 10-та лотария мѣнската Сконтва са de scont a Romzargic, единственъ представителство въ което продава штъ букурешки билет.

Новъ кожарски магазинъ

ГОЧУ ГАЙТАНДЖИЕВЪ

(бившъ обушаръ)
ул. „И. Г. Дука“ (бивша „Тутраканска“) № 39
— ГР. СИЛИСТРА —

Отлично асортирани съ първокачествени обушарски
ГЪОНЪ. БОКСЪ, ВСИЧКИ ВИДОВЕ ШЕВР
— отъ прочутитѣ ромънски фабрики
Дермата, Монополъ, Селопъ и др.
— ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ
— Само едно посещение и ще се увѣр-

СЪОБЩЕНИЕ

Щастливата колектура П. ШАПИРА отъ Констанца съобщава на играчитѣ на Държавната лотария, че **БАНКА ДЕ СКОНТЪ НЕ ПРЕДСТАВЯ ВЕЧЕ ВЪ НАШИЯ ГРАДЪ ФИРМАТА П. ШАПИРА — ХАДЖИЯТА**

Печелившитѣ отъ Лотарията се умоляватъ катъ изплащането на печалбитѣ отъ новия представителъ **Г-НЪ РИФАТЪ ИС**

ИСКАЙТЕ БИЛЕТИ ЗА НОВИЯ ЛОЗЪ ОТЪ НАШИЯ НОВЪ ПРЕДСТАВИТЕЛЪ

ПОДНОВЕНАТА ФИРМА

Андрей Илиевъ-синовъ и Руси Ст. Георгиевъ
ул. „Тутраканъ“ 33 — Силистра

пусна въ продажба, при най-износни цени всички **ЖЕЛЪЗАРСКИ, ДЪРВОДѢЛСКИ, БОЯДЖИ** материали и добре подбранъ стокъ отъ месингови и Боръ машини, наковални (йорсови) духала (йорсови) **ПЪРВОКАЧЕСТВЕНИ ПЛУГ** бежири, цинквейсъ — „Корона“, разни бои, най-качествени четки, корнизи, бризбизи отъ чистъ **ПРИМУСИ**, машини за гладене, машини за месо и всички части за тѣхъ

За увѣрение посетете ни магазинъ

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бодегии, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини
Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ

ROM STAND

Sediul fabricii BUCU
Str. „Doamna Chia“
Tipografia „IZVOR“